

Od komunit na sociálnych sieťach k ľudskému spoločenstvu

Krátené Posolstvo Sv. Otca Františka na 53. svetový deň spoločenských komunikačných prostriedkov.

Drahí bratia a sestry, týmto posolstvom by som vás chcel pozvať, aby sme sa zamysleli nad základom a významom nášho bytia vo vzťahu a v množstve výziev pochádzajúcich z dnešného komunikačného kontextu znovu odhalili túžbu človeka, ktorý nechce zotrvať vo svojej osamelosti.

Metafora „siete“ a „komunity“. Internet je jedným z dôležitých zdrojov súčasnosti. I keď internet umožňuje mimoriadny prístup k vedomostiam, zároveň sa tiež javí ako jedno z miest najviac vystavených dezinformáciám, vedomému a zámernému skresľovaniu faktov, ako aj novej hrozbe diskreditácie medziľudských vzťahov. Treba priznať, že ak na jednej strane sociálne siete slúžia nato, aby nás viac spájali, aby sme našli jedni druhých a pomáhali si, na druhej strane sa tiež prepozičujú k manipulačnému zneužívaniu osobných údajov, zameranému na získanie výhod v oblasti politiky a ekonomiky, bez náležitého rešpektovania človeka a jeho práv. Je vhodné znovu sa zamyslieť nad pôvodnou metaforou siete, ktorá stála pri základoch internetu, a objaviť jeho pozitívne možnosti. Obraz siete nás pozýva zamyslieť sa nad množstvom spojení a uzlov, ktoré zaisťujú jej stabilitu, a to bez akéhokoľvek centra, hierarchickej štruktúry či vertikálnej organizácie. Sieť funguje vďaka spolupôsobeniu všetkých jej prvkov. Ak metaforu siete rozvedieme do antropologickej dimenzie, pripomína nám iný dôležitý systém vzťahov, totiž komunitu. Komunita je o to silnejšia, o čo je súdržnejšia a solidárnejšia; o čo viac v nej panuje pocit dôvery a nakoľko sleduje spoločné ciele. Internet je príležitosť na stretávanie sa s druhými, ale môže tiež prehľbovať našu vlastnú izoláciu tak, ako pavučina, do ktorej sa dá zamotať. Práve mladí ľudia sú najväčšími vystavení ilúzii, že sociálne siete ich môžu po vzťahovej stránke úplne uspokojiť. No to môže niekedy viesť až k tzv. „sociálnemu pustovníctvu“, hroziacemu úplným odcudzením sa spoločnosti. Táto dramatická dynamika odhaľuje vážnu trhlinu v štruktúre spoločenských vzťahov, trhlinu, ktorú nemožno ignorovať. Táto mnohotvárná a zákerná realita nás stavia pred rôzne otázky etického, spoločenského, právneho, politického a ekonomického charakteru, pričom apeluje aj na Cirkev. Ako teda – s vedomím zodpovednosti jedných voči druhým – nájsť pravú komunitnú identitu aj na online sieťach?

„Ved' sme si navzájom údmi“. Byť navzájom spojení ako údy – to je hlboká motivácia, ktorou nás apoštol vyzýva, aby sme zanechali lož a hovorili pravdu: povinnosť chrániť pravdu sa rodí z nutnosti nepopierať vzájomný vzťah v rámci spoločenstva. Pravda sa totiž odhaľuje v spoločenstve. Klamstvo však spočíva v egoistickom zdráhaní sa uznať vlastnú príslušnosť k telu a v odmietnutí darovať sa druhým, čím sa stráca jediná cesta k nájdenu seba samých.

Od „like“ k „amen“. Obraz tela a jeho údov nám pripomína, že používanie sociálnych sietí je doplnkom stretnutia so živým človekom. Ak sa sieť používa ako predĺženie alebo očakávanie takéhoto stretnutia, potom je verná svojej podstate a ostáva pre spoločenstvo cenným zdrojom. Ak rodina používa internet nato, aby bola častejšie v spojení, a následne sa stretá pri stole a hľadí si do očí, potom je internet zdrojom spoločenstva. Ak cirkevné spoločenstvo pomocou internetu koordinuje svoje aktivity a následne spoločne slávi Eucharistiu, potom je sieť zdrojom spoločenstva. Ak nás internet približuje k udalostiam a skúsenostiam krásy alebo utrpenia, ktoré sú fyzicky vzdialené, ak nám pomáha spoločne sa modliť a spoločne hľadať dobro v znovuobjavení toho, čo nás spája, potom je internet zdrojom spoločenstva.

Takto môžeme prejsť od diagnózy k terapii: keď otvoríme cestu k dialógu, stretnutiu, úsmevu, láskyplným gestám... Toto je sieť, o ktorú nám ide. Sieť, ktorá neslúži nato, aby sme sa do nej chytili ako do pasce, ale ktorá nás oslobodí a ktorá slúži spoločenstvu slobodných osôb. Samotná Cirkev je tiež sieťou utkanou z eucharistického spoločenstva, kde však nie je jednota založená na lajkoch, ale na pravde, na „amen“, ktorým každý vyjadruje svoju príslušnosť ku Kristovmu telu, prijímajúc tých druhých.

František

zdroj: www.tkkbs.sk

Poverello

9

2019

XIII. ročník

24. februára 2019

SIEDMA NEDEĽA CEZ ROK

Resp.: Milostivý a milosrdný je Pán!

Úryvok z Evanjelia podľa Lukáša, ktorý nám dnešnú nedeľu predkladá liturgia, nadväzuje na Blahoslavenstvá, ktoré sme počuli minulú nedeľu. Každá veta nás stavia pred radikálnu požiadavku: milovať nepriateľov, žehnať a modliť sa za tých, ktorí nás preklínajú a potupujú, dávať tým, ktorí nás odmietajú, nesúdiť a neodsudzovať.

Raniero Cantalamessa hovorí, že je priam nemožné predstaviť si ešte náročnejšiu morálku, ako je táto. Vôbec by sme sa nemali diviť, ak by niekto zostal z toho zdesený a sklúčený. To by platilo len v prípade, keby evanjelium bolo zákonom a nie evanjeliom – radostnou zvesťou. Zákon človeku predpisuje plnenie povinností a necháva ho, aby sa s nimi vysporiadal sám. Nerobí teda nič iné, len odhaľuje slabosť a privádza človeka k plnému vedomiu pádu.

Pane, urob zo mňa šíriteľa Tvojej lásky a odpustenia

Ježiš tu nevyhlasuje nové zákony, ale svoje evanjelium - teda dobrú správu. V čom spočíva rozdiel? Sv. Pavol píše: „Čo bolo nemožné zákonu pre slabosť ľudskej prirodzenosti, to uskutočnil Boh, poslal svojho Syna, aby zničil hriech“. Tým, že Boh poslal svojho Syna na tento svet, sa uskutočnilo niečo tak nové a prevratné, že sa tým objasňuje aj možnosť, aby človek odpustil, zabudol, miloval všetkých, nikoho neodsúdil a nežiadal pomstu. Ježiš svojou

smrťou a vzkriesením ukázal najvyššiu lásku Boha k človeku. Ten, kto prijíma Krista, stáva sa novým duchovným človekom, ktorého Ježiš vedie k láskavým požiadavkám už nezdať absurdné, lebo sám Ježiš všetky uskutočnil. Robil dobre tým, ktorí ho nenávideli, odpustil i tým, ktorí ho ukrižovali, dával tým, ktorí nemali nič, čím by sa mu mohli odplatiť a vrátiť, nikoho neposudzoval a neodsudzoval, ale nechal každý súd v rukách svojho Otca.

I v dnešnom Božom slove sa nám predstavuje nekonečná láska Boha, ktorá nás pozýva k novému správaniu. „*Buďte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec!*“ a „*Nové prikázanie vám dávam, hovorí Pán, aby ste sa navzájom milovali ako som ja miloval vás.*“ Ježiš však nedáva len príklad, ale aj potrebnú milosť tým, ktorí prosia, aby mohli s láskou čeliť rovnakým problémom ako On.

Sr. Consolata

Liturgický program na 7. týždeň cez rok

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ČAS	ÚMYSEL
Po 25. 2.	FÉRIA Sir 1, 1-10; Ž 93; Mk 9, 14-29	6.30	+ Mária, Pavol
		18.00	ZBP DDSv. Janka
Ut 26. 2.	FÉRIA Sir 2, 1-13; Ž 37; Mk 9, 30-37	6.30	+ Emília, Ján
		18.00	+ František, Ľubomír
St 27. 2.	FÉRIA Sir 4, 12-22; Ž 119; Mk 9, 38-40	6.30	+ Otokár, Jozef, Ida
		18.00	ZBP rodiny Petra a Evy / detSKÁ
Št 28. 2.	FÉRIA Sir 5, 1-10; Ž 1; Mk 9, 41-43. 45. 47-50	6.30	Za živých členov BSR
		18.00	ZBP DDSv. Tomáš, Norbert, Samuel
Pi 1. 3.	FÉRIA Sir 6, 5-17; Ž 119; Mk 10, 1-12	6.30	ZBP DDSv. Peter
		18.00	+ Jozef, Irena / birmovanci
So 2. 3.	PANNY MÁRIE V SOBOTU - FATIMSKÁ <i>ľubovoľná spomienka</i> Sir 17, 1-13; Ž 103; Mk 10, 13-16	7.00	+ Ján, 1. výročie smrti
		18.00	+ Juraj, Anna
Ne 3. 3.	ÔSMA NEDEĽA CEZ ROK Sir 27, 5-8; Ž 92; 1 Kor 15, 54-58; Lk 6, 39-45	8.00	+ Jozef, Anna
		9.30	ZBP Adriana
		11.00	Za farníkov
		18.30	+ Michal, Terézia

Filiálky	Po	Ut	St	Št	Pi	So	Ne
VT Dlhé		18.00 (s deťmi) + adorácia			18.00	8.00	9.30
Rod. oblasť							11.00

Lektori na budúcu nedeľu, 3. 3. 2019:

Sobota - vigília	8.00	9.30	11.00	18.30
Novák, Sabolová	Ivanko, Ivanková	Sztraka, Sztraková	Novák, Antolíková	Kočiš, Sinčáková

Oznamy

1. Na upratovanie kostola k nasledujúcej nedeli prosíme rodiny **Molekovú, Švec-Bilú, Peláčikovú**. Vďaka rodinám, ktoré upratovali kostol k dnešnej nedeli.
2. **Na potreby kostola** darovala bohužnáma 50,- € a na opravu strechy bohužnáma 50,-€. Štedrým darcom vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplať.
3. **V utorok po večernej sv. omši** bude Biblické stretnutie v katechetickej miestnosti.
4. **Vo štvrtok bude miništrantské stretnutie o 15:30 hod.**
5. **Nasledujúci týždeň je prvopiatkový a zároveň pred začiatkom Veľké Pôstu. Spovedať budeme takto:** Farský kostol sv. Františka – každý deň ráno od 6.00 do 6.30 a večer od 17.15 do 18.00 hod. Filiálka Dlhé – utorok a piatok od 17.00 do 18.00 hod. Rodinná oblasť – školská kaplnka v stredu od 9.00 hod., spolu so žiakmi.
6. **V sobotu budeme sláviť Fatimskú sobotu** tak, ako je zvykom vo farskom kostole, ako aj na filiálke Dlhé.
7. **V sobotu dopoludnia o 9.30 hod.** bude vo farskom kostole **katechéza prvoprijímajúcich detí a ich rodičov**.
8. **Snúbenci, ktorí sa pripravujú na sobáš, budú mať v sobotu dopoludnia o 9.30 hod. v katechetickej miestnosti druhý blok sobášnych náuk s kňazom (témy: Viera, sviatosti morálka).**

Svätý Roman, opát

Pôvod mena z latinčiny Romanus – z Ríma pochádzajúci, rímsky. Rodní bratia Roman a Lupicius pochádzajúci z Gálie – dnešné Francúzsko v túžbe po kresťanskej dokonalosti založili spolu kláštor Condat v Burgundsku.

Najskôr bol opátom Roman, po jeho smrti okolo roku 464 prevzal vedenie opátstva Lupicius. Zomrel okolo roku 480. Príliv kandidátov bol taký veľký, že bolo treba založiť ďalšie dve kláštorne komunity. Opátstvo Condat dostalo svoje konečné meno St. Claude po svojom treťom opátovi. Svätý Roman žil ako pustovník v blízkosti Subiaca, keď sa rozhodol aj Benedikt viesť podobný spôsob života v tichu, modlitbe a prísnej askéze. Pustovník Roman Benediktovi odovzdal, podľa podania, prvý mníšsky habit a odovzdal mu nádobu na vodu. Sám mu na hore Monte Calvo vyhľadal jaskyňu, ku ktorej poznal cestu len on sám. Benedikt v nej žil, kým sa nestal opátom na žiadosť mníchov neďalekého kláštora.

V ikonografii je svätý Roman zobrazený ako mních so zvončekom, s košíkom chleba a s reťazou okolo tela.

Lucia Horná

